

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 19 czerwca 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesvergabeamt — Austria) — presstext Nachrichtenagentur GmbH przeciwko Republice Austrii (Bund), APA-OTS Originaltext-Service GmbH, APA AUSTRIA PRESSE AGENTUR registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung

(Sprawa C-454/06) ⁽¹⁾

(Zamówienia publiczne — Dyrektywa 92/50/EWG — Procedury udzielania zamówień publicznych na usługi — Pojęcie udzielania zamówień publicznych)

(2008/C 209/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesvergabeamt

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: presstext Nachrichtenagentur GmbH

Strona pozwana: Republika Austrii (Bund), APA-OTS Originaltext-Service GmbH, APA AUSTRIA PRESSE AGENTUR registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesvergabeamt — Wykładnia art. 3 ust. 1, art. 8, art. 9 i art. 11 ust. 3 lit. b) dyrektywy Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnoszącej się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi (Dz.U. L 209, s. 1), art. 1 ust. 3 i art. 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane (89/665/EWG) (Dz.U. L 395, s. 33), oraz podstawowych zasad prawa wspólnotowego — Umowa o świadczenie usług zawarta na czas nieokreślony w imieniu państwa z agencją prasową, uważaną za jedyną krajową agencję prasową poza procedurą udzielania zamówień publicznych — Przeniesienie, za zgodą instytucji zamawiającej, wykonania różnych części umowy na spółkę w pełni kontrolowaną przez usługodawcę oraz inne zmiany umowy dotyczące zreczenia się do prawa wypowiedzenia umowy przez instytucję zamawiającą, wynagrodzenia za świadczone usługi oraz rabatu udzielonego instytucji zamawiającej — Kwestia zakwalifikowania tych zmian jako nowe „udzielenie zamówienia” podlegające wymogowi publikacji ogłoszenia o zamówieniu

Sentencja

1) Pojęcie „udzielać” zawarte w art. 3 ust. 1, art. 8 i 9 dyrektywy 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnoszącej się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi należy

interpretować w ten sposób, że nie obejmuje ono sytuacji, takiej jaka wystąpiła w sprawie przed sądem krajowym, w której usługi świadczone na rzecz instytucji zamawiającej przez pierwotnego usługodawcę zostają przeniesione na innego usługodawcę działającego w formie spółki kapitałowej, w której pierwotny usługodawca jest jedynym akcjonariuszem, posiadającym kontrolę nad nowym usługodawcą i udzielającym mu poleceń, jeżeli pierwotny usługodawca w dalszym ciągu przyjmuje odpowiedzialność za poszanowanie zobowiązań umownych.

2) Pojęcie „udzielać” zawarte w art. 3 ust. 1, art. 8 i 9 dyrektywy 92/50 należy interpretować w ten sposób, że nie obejmuje ono dostosowania pierwotnej umowy do zmienionych okoliczności zewnętrznych, takich jak przeliczenie na euro cen pierwotnie wyrażonych w walucie krajowej, minimalna obniżka tych cen celem ich zaokrąglenia oraz odniesienie do nowego wskaźnika cen, w sytuacji, w której zastąpienie poprzednio ustalonego wskaźnika zostało przewidziane w pierwotnej umowie.

3) Pojęcie „udzielać” zawarte w art. 3 ust. 1, art. 8 i 9 dyrektywy 92/50 należy interpretować w ten sposób, że nie obejmuje ono sytuacji, takiej jaka wystąpiła w sprawie przed sądem krajowym, w której w czasie obowiązywania zamówienia na usługi udzielone usługodawcy na czas nieokreślony instytucja zamawiająca ponownie uzgadnia z usługodawcą w drodze aneksu do umowy postanowienie o braku wypowiedzenia umowy przez trzy lata, które w chwili dokonywania nowych uzgodnień już nie obowiązywało i ponadto, w której instytucja zamawiająca uzgadnia z usługodawcą ustanowienie wyższego rabatu niż rabat przewidziany pierwotnie na niektóre ceny zależne od ilości w określonym zakresie usług.

⁽¹⁾ Dz.U. C 326 z 30.12.2006.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 12 czerwca 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Regeringsrätten, Szwecja) — Skatteverket przeciwko Gourmet Classic Ltd

(Sprawa C-458/06) ⁽¹⁾

(Właściwość Trybunału — Dyrektywa 92/83/EWG — Harmonizacja struktury podatków akcyzowych od alkoholu i produktów alkoholowych — Artykuł 20 tiret pierwszy — Alkohol wchodzący w skład wina do gotowania — Zwolnienie ze zharmonizowanego podatku akcyzowego)

(2008/C 209/11)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Regeringsrätten (Szwecja)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Skatteverket

Strona pozwana: Gourmet Classic Ltd

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Regeringsrätten — Wykładnia art. 20 tiret pierwszy dyrektywa Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych (Dz.U. L 316, s. 21) — Zwolnienie z podatku akcyzowego — Produkt na bazie wina przeznaczony do gotowania o zawartości alkoholu 4,8 % na 100 kg produktu gotowego

Sentencja

Alkohol wchodzący w skład wina do gotowania powinien zostać zaklasyfikowany, jeżeli rzeczywista wartość alkoholu przekracza 1,2 % obj., do kategorii alkoholi etylowych przewidzianej w art. 20 tiret pierwsze dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych.

(¹) Dz.U. C 326 z 30.12.2006.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 12 czerwca 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal — Zjednoczone Królestwo) — O2 Holdings Limited & O2 (UK) Limited przeciwko Hutchison 3G UK Limited

(Sprawa C-533/06) (¹)

(Znaki towarowe — Dyrektywa 89/104/EWG — Artykuł 5 ust. 1 — Wylądne prawo właściciela znaku towarowego — Używanie oznaczenia identycznego ze znakiem towarowym lub do niego podobnego w reklamie porównawczej — Ograniczenie skutków znaku towarowego — Reklama porównawcza — Dyrektywy 84/450/EWG i 97/55/WE — Artykuł 3a ust. 1 — Wymogi dopuszczalności reklamy porównawczej — Używanie znaku towarowego konkurenta lub oznaczenia do niego podobnego)

(2008/C 209/12)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona powodowa: O2 Holdings Limited & O2 (UK) Limited

Strona pozwana: Hutchison 3G UK Limited

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia a trybie prejudycjalnym — Court of Appeal — Wykładnia art. 5 ust. 1 pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. 1989, L 40, s. 1) oraz art. 3a dyrektywy Rady 84/450/EWG z dnia 10 września 1984 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących reklamy wprowadzającej w błąd (Dz.U. L 250, s. 17) — Użycie znaku towarowego konkurenta w reklamie porównawczej celem porównania właściwości, a w szczególności ceny, towarów lub usług oferowanych przez reklamującego z właściwościami towarów lub usług konkurenta

Sentencja

1) Artykuł 5 ust. 1 i 2 pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych i art. 3a ust. 1 dyrektywy Rady 84/450/EWG z dnia 10 września 1984 r. dotyczącej reklamy wprowadzającej w błąd i reklamy porównawczej, zmienionej dyrektywą 97/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia października 1997 r., powinny być interpretowane w ten sposób, iż uprawniony do zarejestrowanego znaku towarowego nie może zakazać używania przez osobę trzecią w reklamie porównawczej oznaczenia identycznego z jego znakiem towarowym lub do niego podobnego, jeśli reklama ta spełnia wszystkie warunki dopuszczalności wymienione we wspomnianym art. 3a ust. 1.

Jednak, w sytuacji, gdy spełnione zostały przesłanki, od wystąpienia których art. 5 ust. 1 lit. b) dyrektywy 89/104 uzależnia możliwość zakazania używania oznaczenia identycznego z zarejestrowanym znakiem towarowym lub do niego podobnego, nie jest możliwe, by reklama porównawcza, w której wykorzystano to oznaczenie, mogła spełniać wymóg dopuszczalności wymieniony w art. 3a ust. 1 lit. d) dyrektywy 84/450 zmienionej dyrektywą 97/55.

2) Artykuł 5 ust. 1 lit. b) dyrektywy 89/104 należy interpretować w ten sposób, że uprawniony do zarejestrowanego znaku towarowego nie ma prawa domagać się zakazania osobie trzeciej używania w reklamie porównawczej oznaczenia podobnego do tego znaku towarowego w odniesieniu do towarów lub usług identycznych z tymi, dla których znak ten został zarejestrowany lub do nich podobnych w sytuacji, gdy używanie to nie wprowadza odbiorców w błąd, i to niezależnie od tego, czy ta reklama porównawcza spełnia wszystkie przesłanki dopuszczalności wymienione w art. 3a dyrektywy 84/450 zmienionej dyrektywą 97/55.

(¹) Dz.U. C 56 z 10.3.2007.